

మెత్తగా తీయగా పొడి పొడిగా వుండేట్టు వండి అరటాకులో వడ్డిస్తుంది. రకరకాల ఒరుగులూ, పచ్చడులూ ఘుమఘుమ లాడుతూ నోరూరించే సాంబారూ కలిపి దానితో ఒరుగులు తిన మంటుంది.

పూవులను దండలుగా గుచ్చి నగలలాగా ధరిస్తుంది, తీయగా గానం చేస్తుంది, నాలుగోతరం మనమరాలౌతుంది. తల్లిదండ్రుల మీదా, కాబోయే వరునిమీదా అలిగి వచ్చింది, దాని కథ అడగలేదు రామానంద, కాని మాటల సందర్భంలో రక్తసంబంధం యెక్కువేనని అర్థమైంది, రాతి ముగ్గు తెచ్చి ఆశ్రమం ముందు రంగవల్లితీర్చి చుట్టూ తిరుగుతూ తట్టుతుంది.

గొబ్బియళ్లో! సఖియా వినవే! చిన్నీ కృష్ణుని నోదరి వినవే! కృష్ణుని చరితము గానారే.

సభలోకి ద్రావదినీ తెచ్చి, దుశ్శాసనుడవమానింవంగా, అక్షయమిచ్చి బోవేనే॥

గేయం పాడుతూ అభినయిస్తుంది.

ఓబులేశుని కొండల నడుమా, వొంచె గడ్డి కోసేదానా, ఒంచె గుడ్డా ఒల్లె గుడ్డేమే, హరి ఓబులేశా!

కాళింది కిణికిణి చణక చణకని!

నన్ను చూసీ నవ్వబోకోయా॥

గిద్దెల గిరీ కొండల నడుమా! యెద్దుల గాసే ముద్దుల మరిదీ! దాపబెద్దుకు దప్పికాయేనోయ్! హరి ఓబులేశా॥

కాళింది కిణికిణి చణకచణకని! నన్ను జూసీ నవ్వబోకోయా॥

కట్టమీదా పొయ్యేదానా కలుకురచా చిన్నదానా
 కమ్మలిస్తా వస్తవందోనీ హరి ఓబులేకా
 కమ్మలాకూ నమ్మజాలానోయే
 గోటురై కా చిన్నదానా గోటుమీదా పూలు పొయ్యవే
 వదం పొడుతూ నాట్యమాడుతుంది శిరీష.

కంటికి కాటుకెట్టి కడవా చంకాన బెట్టి
 కంటినిరే కడవా నింపిత గదరా
 చల్ మోహనరంగా నీకు నాకూ జోడు కుదిరెను గదరా
 నీకూ నీవారు లేరూ నాకూ నావారు లేరూ
 యేటిమీదా తేలిపోద్యాం వదరా చల్ మోహనరంగా
 కాయోడివదం పొడుతూ ఆడుతుంది.

బాలడ్స్ వచ్చు శిరీషకి
 వాణిదేవి మదిని దలతు షరదరాజు ద్రస్తుత్తుతు
 చారుమతిని దలతు సప్త సాగరమునా
 కంచీ వరదరాజులో మించి కిర్తి సువ్వాల యనగ
 యనగ ఒక్క వేడ్క మించిపాడెదా
 అంత సముద్రూని వటి అంచగమవ పేరిందేవి మగువ
 పేరగుచుండెత నా మందిరమునా

పారిజాతాపహరణం, మోహినీ రుక్మాంగద, మార్కం
 డేయ చరితం, వెన్నెల రోజులో వినిపిస్తుండగా, రోజులు నిమి
 షాలల్లే గడిచిపోయాయి. ఇక వేళ్ళానంది శిరీష.

ఆహారమొంత రుచో, మాట అంత ఆనందమిస్తుంది.
 వెళ్తానంటే దూఖించి, యింకొక్క యేడుండలేవు?
 అనుడిగార్డుదూర్వ్యాసు రామానంద.

దేనికి: అనడిగిందర్థంగాక.

సెంచరి పూర్తవుతుంది అన్నాడు నవ్వుతూ.

శిరీషా నవ్వింది, నువ్వు నూట యిరవై య్యేళ్ళంటావు బాదా. నా బికాకంతా తగ్గిపోయింది, చాలా ప్రేమ చూపుతూ నాతో కాలక్షేపం చేశావు, డింథాంక్స్, నేనుపోయి సగంకో వదిలేసి వచ్చిన నా చదువు పూర్తి చేసుకోవాలి, పోతా, నో జ్ఞాపకార్థం యేమైనా యిస్తావా? అన్నది.

నువ్వు అన్నాకు జ్ఞాపకానికి వస్తునే ఉంటావు శిరీషా! నిన్ను మరువలేను, యెమి కావాలో అడుగు, ఇవ్వగలనేమో చూస్తా, తాళవత్ర గ్రంథం కావాలా, పుస్తకం కావాలా? విశిష్టమైన చిన్న వస్తువు కావాలా? యంత్రం కావాలా? అన్నాడు తల నిప్పురుతూ.

అపుర్ణావ మైన చిన్న యంత్రమియ్యి. నాకు చాలా యేళ్ళనించీ నిజం చెబుతున్నారా, అబద్ధం చెబుతున్నారా తెలుసుకునే యంత్రమేంటి బాగుండును అనిపించేది, నాది విలువైనదంతపు ప్రమిట పిన్ను పోయింది. నువ్వు 'శిరీషా' అని యింటివారబ్బాయి నంటి, 'నేను తీయలే'దనిందబడయించాడు, అక్కడ మరెవ్వరూ లేరు. అతనొక్కడే యేదో చదువుతూ కూచుని ఉన్నాడు, పిన్ను వదిలి యింట్లోకి పోయి వచ్చేప్పటికి పోయింది, నన్నాకు అనుమానం మిగిలేదే.

అటువంటి యంత్రమా? అదేమంత అపుర్ణావమైవది కాదు. నువ్వడిగేది లై డిటెక్టర్ తెచ్చిస్తా వుండు అని లేచి

ఆశ్రమం లోవలికెళ్ళి చిన్న వస్తువు తెచ్చి శిరీషకిచ్చాడు,
అది యంత్రం.

ఇది అబద్ధమాడుతున్నారా? సత్యం చెబుతున్నారా
చెబుతుందంటే, మరోటి ఉండేది, అదింకా వివరాలు చెప్పేది,
అబద్ధమాడేవారి ఐడియా చెప్పేది, దానినెవరో యెత్తుకు
పోయారు, నాకు శక్తిలేక యేమీ చేయలేక ఉరుకున్నాను
అన్నాడు దూర్వాస రామానంద.

ఇది చాలు దాదా! థాంక్స్! గుడ్ బై అని పాదాలు
తాకి వెళ్ళిపోయింది శిరీష. వాడటం చెప్పే కాగితం యంత్రం
వెనకే ఉన్నది, అటే చూశాడు దాదా.

పిచ్చి పిల్ల! అనుకున్నాడు.

యెదుటివారు చెప్పే అబద్ధాలు, నిజాలని నమ్ముతున్నట్టు
కనిపిస్తే, చెప్పేవారికి, వినేవారికి గూడా ఆనందం కలుగు
తుంది, ద్వేషముండదు. అబద్ధమాడే వ్యక్తికి, వినే వ్యక్తికి
గూడా అవి అబదాలని తెలుసు. అబద్ధమాడేవారి అంతరాత్మే
చెపుతుంది, అబద్ధమాడుతున్నావు అని వినే వ్యక్తికి కామన్
సెన్సు చెపుతుంది, అబద్ధాలు వింటున్నావు అని అనుకున్నాడు
రామానంద.

2

శిరీష యెమ్మెస్సే పూర్తిచేస్తున్నది. కాలేజీనించి యిం
టికి వస్తున్నది. వెనకనించి 'శిరీషా' అని తీయని గొంతు విని
దివించింది.

శిరీష నిలబడి వెనక్కు తిరిగింది.

పూర్ణ వరుగెత్తుకొచ్చాడు. యెక్కడి కెళ్ళావు? రెండేళ్లు ఐపులేవు. చెప్పకుండా వెళ్లావేం. యెక్కడున్నావు? బియ్యిస్పిచాలు పెళ్లివేసుకుందా మంటినే, సరేవంటివే, మోసగించి, మాటతప్పి, మాయమైనావే? అన్నాడు.

బస్స్టాప్ వద్దకువచ్చి నిలబడ్డారు.

నువ్వన్నవన్నీ అబద్ధాలని ఋజువు చేయనా? అదుగో కన్యకావరమేశ్వరిగుడి. ఆగుళ్లోకి పోదాంరా, అన్నది శిరీష.

'వోనీ యిప్పుడైనా ఒప్పుకో. నాకు ఆరులక్షలు కట్టు మిచ్చి, జాబ్ చేస్తున్న అమ్మాయినిస్తామని వస్తున్నారు. మా అమ్మ తొందర పడుతున్నది.' అన్నాడు చక్కగా నవ్వుతూ.

నువ్వు మీఅమ్మ సెలక్టు చేసినమ్మాయిని చేసుకో నేను ఆరులక్షలు కాదుగదా ఆరునికెల్పుగూడా యివ్వలేను. ఇవ్వను మనిద్దరికి క్షేమం కలుగుతుంది. అని నిర్మలంగా చూసింది.

విచారిస్తావు సుమా. అయినా అబద్ధాలంటావేం? నువ్వు బద్దమాడటన లేదూ. అన్నాడు తీవ్రంగా

లేదు. రా గుళ్లోకిపోయి. వరమేశ్వరి దశనం చేసుకు వద్దాము అక్కడ మనిద్దరిలో యెవరబద్దమాడేదీ ఋజువుచేస్తాను, అని దారితీసింది శిరీష.

పూర్ణాకి వినోదం కలిగింది. యెట్లాచూస్తుందో! అనుకుంటూ శిరీష ననుసరించాడు.

అమ్మవారి దర్శనం చేసుకుని, తీర్థప్రసాదాలు తీసుకుని మంటవలోకి, వచ్చారీద్దరూ, మెట్లమీద కూచున్నారు.

'చూడు' అని శిరీష తర్జనితో రాతిస్తంభం వేపు చూపించింది. నీరెండ స్తంభంమీద వడింది. బాగుతో రాసినట్టు నల్లని అక్షరాలు కనిపించాయి.

నువ్వే మొదట ప్రవోజ్ చేశావు పూర్ణా! తర్వాత నువ్వే మీఅమ్మ ఒప్పుకోటంలేదనీ అభ్యంతరం చెపుతున్నదనీ అన్నావు. బాగా నొప్పిస్తూ. మీకెవరికీ మంచిపేరులేదుట, డబ్బులేదుట. మీఅమ్మ ప్రతీయింట్లో చిత్రం తెచ్చిపెడుతుందిట. విడిపోతారుట. అదీ మీఅమ్మ అబ్జెక్షన్. మనసు వికలమై స్వాధీనంగాక శిరీష వెళ్లిపోయింది.

పూర్ణా వెలవెల పోయాడు. నీదగ్గరేదై నా లైడిబెక్టరున్నదా? కొనుక్కున్నావా? యెవరై నాయిచ్చారా? అన్నాడు ఇచ్చారు. అన్నది.

యెవరు?

దూర్యాపరామానంద అనే తాతగారు ఇన్నాళ్ళూ ఆయన దగ్గరే వున్నాను. ఆయనే నావికలత్వం తగ్గించేశాడు. తప్పేకాను. అన్నది నిశ్చలంగా.

పూర్ణా మొహం తెల్లగా పాలిపోయింది. లేచి గబగబా మెట్లుదిగి, అంగలువేస్తూ గుడి ఆవరణదాటి వెళ్ళిపోయాడు.

3

అలాగా శిరీష తననెవరై నా డబ్బాయించినా, నావ్వనాడినా, లొంగదీయాలని చూసినా లైడిబెక్టర్ సాయంతో నిజం చూపించి వదిలించు కునేది

వ్రాసించం కొంచెం కొంచెం అర్థం కాసాగింది. కాని వ్రామాదో ధీమతామపి. అని లై డిటెక్టర్ వాడకపోవటంవల్ల వ్రామాదంలో యిరుక్కున్నది.

ఆరెరె! లై డిటెక్టర్ని పూజించుకోటం, వాడుకోటం ఆపే శాసనా. పొరపాటు జరిగిపోయింది. అలసత్వం యేర్పడింది అహం పెరిగిందేమో, శౌతి చెప్పినమాటలు నిజమనినమ్మి మోసపోయాము. అని చింతించింది.

జాబ్ మానేయలేక, అవమానాలు భరించలేక కాలం భారంగా నెట్టుతున్నది. విచారం తగ్గించుకుని, యంత్రంవెతికి దులిపి శుభ్రచేసి పూజించింది శిరీష. మళ్లై డెర్వమొచ్చింది.

యెత్తిపొడుపుమాటలూ, యీసడింపులూ, హేళనాభరించ లేక నెలలు నిండుతున్న శిరీష తిరగబడింది.

మీరంతా అబద్ధాలాడుతున్నారని ఋజువుచేస్తాను. అదిగో సినీమా గోడమీద చిత్రం చూడండి. అని నేలమీద కూచుని గోడవేపు చూపించింది.

రాత్రి తొమ్మిది గంటలు. దీపాలు పోయినై, కానిగోడ మీద తెల్లని వెల్తురువడి చిత్రం నడుస్తున్నది. చూశారు.

శౌరి అనే అందమైన ఆఫీసర్ వస్తూపోతూ వుండేవాడు ఇంట్లో అందరితో స్నేహంగా, మంచిగా వుండటం, వస్తువేసి పెట్టటం, అప్పులుయివ్వటం సాగించాడు. శౌరిరాగానేయింట్లో అందరి మొహాలూ వికసించేవి. శిరీషను కలుసుకుంటున్నాడని తెలిసిపోయి, చేతికి చిక్కంగానే నిలదీశారు.

నాకు వెళ్ళిలో నమ్మకంలేదు. పరిస్థితులనుకూలంగాలేవు
కొన్ని యిబ్బందులున్నాయి. అందుకని చేసుకోను. కాని
శిరిషను దగాచేయను. దగామనిషిలాగా కనబడుతున్నానా?
మీకునేనేమీ చేసిపెట్టటంలేదా? అని నోరుమూయించాడు.

4

శిరిష జ్ఞానేవకాసం క్షమాశక్తౌ అన్న సూక్తిని సరించి
క్రిష్ణపరిస్థితి దాటగలిగింది మాష్టర్ డిగ్రీ అందిందిగాని రిసెర్ప్
చేసే ఆవకాశం లేదు. చిన్న బిడ్డను చూడాలి. పార్ట్ టైమ్
జాబ్ అందితే అందుకున్నది.

శౌరీపూల్ ఆపీసరుగా అమెరికా వెళ్ళాడు. చల్లగా బంధు
వులు జారిపోయారు. అవారోగాన్ని లెక్కచేయక, బిడ్డను
శిశు విహార్లో వుంచి డబ్బుకట్టి, జీతం కళ్ళచూసేది శిరిష. ఈ
ఒంటరితనంలో యంత్రం కుభ్రం చేయటం పూజించటం వాడ
టం, అశ్రద్ధచేసింది. పెద్దగా అవసరమూ రాలేదు. కాని ఆ
యంత్రం యింట్లో వున్నందువల్లనో యేమో, అయస్కాంతం
వనిచేసినట్టు, వుద్యోగం ముగిసి, శౌరి తిరిగివచ్చి శిరిషనూ
బిడ్డనూ తీసికెళ్ళాడు. పాతవుద్యోగం అట్లాగే వున్నది. ఆ
వుద్యోగమిచ్చిన ఇంట్లో వున్నారు శిరిషా శౌరి.

విక్రాంతి ననుభవిస్తు శౌరి సాహచర్యం యెంజాయ్
చేస్తుండగా, యిరువారు ఆత్మ బంధువులూ వచ్చి తమ
హక్కును వాడుకుంటూ మెల్లిగా చన నెక్కువ చేసి నొప్పించ
సాగారు. శౌరికి తన అత్తవారు రావటం బొత్తిగా యిష్టం లేదు.
శిరిషలాగా వారు పొదువరులూ గాదు, సభ్యతా లేదు, కల్పరూ

లేదు, వల్లెటూరి గబ్బిలాల్లే కనిపించారు. మీ వాళ్ళను రావ
ర్దను అని శిరీషతో చెప్పలేక, హాస్యం ద్వారా తన ఉద్దేశం
చెప్పాడు శౌరి.

ఆడపిల్ల లేంచేస్తారంటే, వాళ్ళ వాళ్ళు రాగానే, జేబులో
ఉన్నవీ, పెట్టెలో ఉన్నదీ తీసి చాటుగా అందిస్తారు అని అభి
నయించాడు.

మగపిల్లలేం చేస్తారంటే, వాళ్ళవాళ్ళు రాగానే, అప్పు
తెచ్చి అయినా సరే కనకాభిషేకం చేస్తారు. తన స్త్రీ వారిని
దెప్పుతుండేమోనని, క్రిగంట చూస్తు భద్రతలు తీసుకుంటారు.
బెల్లం కొట్టిన రాయిలాగా ఉండాలి తన స్త్రీ అని తానూ నవ్వు
తాలుకే అన్నది శిరీష.

అంతటితో అయిపోలేదు వారిద్దరి కలహం.

మీ వాళ్ళు నేను తమకి గూడా మొగుడిని అనుకుంటు
న్నారూ, అన్నీ మొగుడే చేయాలిట, చొరవగా వా బెడ్ వాడు
కుంటున్నారూ అని టీజ్ చేస్తున్నాడు శౌరి.

బీప్ బీప్ అనే శబ్దం వినిపించింది.

శిరీష నవ్వింది.

యేమిటా శబ్దం: అనడిగాడు శౌరి.

బల్లి శకునం, బల్లి అరుస్తున్నది.

యేమంటున్నది బల్లి?

మీరు అబద్ధమాడుతున్నారంటున్నది.

శౌరికి బాగా కోపమొచ్చింది, కాని నవ్వులో దాస్తు
నిగ్రహంతో అన్నాడు.

నాదేం పోయింది? నేను కథలల్లి చెప్పటం లేదు, నువ్వు కళ్ళారా చూసినప్పుడే నమ్ము, కాని నాదే తప్పంటే ఊరుకోను అని వెళ్ళిపోయాడు.

యెందుకై నా మంచిదని శిరీష దుమ్ము పేరుకున్న యంత్రం తీసి కుభ్రం చేసి మెరుపు తెప్పించింది.

ఆనాడాదివారం, పిల్లవాడికి నీళ్ళుపోసి తుడిచి పొడరద్ది, మంచి గుడ్డలేసి స్టాండు ఉయ్యాలలో వుంచుతున్నది, ఉయ్యాలలో ఉండనంటాడు, ఉయ్యాల పట్టుకు నిలబడతాడు.

కింద బడతావు అని పడుకోబెడుతుంది, మళ్ళా నవ్వుతూ లేచి నిలబడతాడు.

అరవింద అనే బంధువు వచ్చింది. పిల్లవాడితో ఆడింది. శిరీషను చూసి నవ్వింది. నేను గూడా వీడికి జతగా యిలాటి పిల్లవాడిని కనబోతున్నా శిరీషా, శౌరి నాకూ వరసే, నీ గర్వం అణిచేస్తా, ఇంతకంటే అందంగా ఉండబోతున్నాడు నా బిడ్డ. నేను ఉద్యోగం చేయక్కర్లా, కట్టుకుపోయేంత యిచ్చి పోయాడు చచ్చిన మొగుడు, యేం చేసుకుంటానదంతా, నీకు వంట రాదు అధ్యాన్నంగా ఉంటుందట నీ వంట, అన్నీ టైమ్ చూస్తు చేస్తావుట, ఉడికిందా లేదా గూడా చూడవుట, నిద్ర లేచింది మొదలుకొనీ పరుగే, మొగుడికూనడా అందవు అని అంటూ ఉయ్యాల ఉపుతున్నది.

శిరీష గుండె దడదడా కొట్టుకున్నది. ఈమె ఆయనతో మరీ చనవుగా తిరిగిందేమో, మగవాడి మనస్సు పొదరసం

లాగా పడుతుంది అనుకుని యంత్రమున్న గదిలోకి వెళ్ళింది.

యంత్రం మెల్లిగా బీప్ బీప్ అన్నది.

5

మొదటి కొడుకును నర్సరీలో చేర్చింది శిరీష, రెండో కొడుక్కి పుట్టినరోజు వండగ చేసి, వేడుకచేసి, కొద్దిమందిని కొలీగ్స్ ని పిలిచి పార్టీ యిచ్చింది శిరీష. ప్రెజెంటుతో ఉయ్యాల నిండిపోయింది. బిడ్డను ముద్దులాడుతూ నెత్తిన పూలరేకులు పోస్తున్నాడు, వచ్చి రాని మాటలూ వచ్చి రాని నడకా, అందరి దగ్గరకి కొత్తలేకుండా పోతున్నాడు.

శిరీషా చిన్నప్పుడు కాన్వెంట్ లో చదువుతుండగా గిటార్ నేర్చారు నువ్వు గోమతీ, అదిప్పుడు లెక్చరర్ గా పని చేస్తున్నది. ఇప్పుడూ అంత బాగా వాయిస్తున్నావని చెప్పింది. సూపర్ మార్కెట్లో చూశాను దాన్ని, వినిపించవూ చాలా దూరం నించి ఆటోలో వచ్చాము, చాలా తిండి తినిపించావే, ఇప్పుడే యిండికి పోలేము. సాటి ఉద్యోగిని కోమలవల్లి నవ్వుతూ అడుగుతున్నది.

ఆ. ఆ. వినిపిస్తూ అని గిటార్ తేవటానికి బెడ్ రూమ్ లోకి పోయింది శిరీష, తలుపులు మూసన్నా తేవు, కర్టెన్ కదులు తున్నది గానికి, కర్టెన్ వక్కకి నెట్టి లోవలికెళ్ళింది, అరవిందా శౌరీ బెడ్ మీదున్నారు, అరవింద బ్లాజ్ గుండీలు ఊడినై. చీర అస్తవ్యస్తంగా ఉన్నది. శౌరీ మనోహరంగా ఉండి నవ్వుతున్నాడు.

అల్లర తీసి గిటార్ అండుకుని వెళ్ళిపోయింది శిరీష.

తనను చూచి వాళ్ళిద్దరూ బెడ్ మీది నించి లేవనన్నా
లేవలేదు సరిగదా అసలు మనిషి వచ్చినట్టు గమనించనే లేదు.

6

మళ్ళా నెల గడిచింది, ఇద్దరూ ఫార్మల్ గా వలకరించు
కుంటారు శౌరీ శిరీషా.

ఆ రోజున పొద్దుటినించీ నవ్వుతూ వలకరిస్తు సరసాలాడు
తున్నాడు శౌరీ. యేమిటి విశేషం? అనుకున్నది.

నిలబడి నవ్వుతూ అన్నాడు.

మా వాళ్ళాస్తున్నారు నువ్వెదురెళ్ళి నవ్వుతూ వలకరించి
అహ్వనించాలి, అది సభ్యత.

మీరు అరవిందకు చనవిచ్చి నెత్తి నెక్కించుకోటం
సభ్యతా, వరసేట మీ యిద్దరికీ, అరవిందే చెప్పింది, ఆమె
సభ్యత పాటించను అని ప్రతిజ్ఞ చేసిందేమో, మీరు చేయలేదను
కుంటా, మీకు లోకం పోకడ తెలియదా? మీరు విదేశం వెళ్ళి
నప్పుడూ, నేను అనారోగ్యంగా ఉన్నప్పుడూ అంతా జారు
కున్నారు. మీ ఉద్యోగం ఒక పెద్ద ఆకర్షణ, మీ కండబలం,
వంటిరంగూ చూస్తే అరవిందకు మతిపోయిందేమో! అన్నది.

నేను ముందే నీకు నాజూగ్గా చెప్పాను, నీకర్థం కాలేదు,
నాదేం పోయింది, నేను నా బెడ్ మీదికి రమ్మని అహ్వనించ
లేదే, మరి మంచిదనుకున్నా, ఒకరికిద్దరుంటారు, అది పెడ
మొహం పెడితే యిది, యిది పెడమొహం పెడితే అది అందు

తారని చూశా, నాకు లాభం గదూ, నీకు ఉద్యోగమున్నదీ, ఆమెకు ఆస్తి ఉన్నది, అలా హాస్యమాడుతూ, వరాచికమాడుతూ హాలంతా తిరుగుతూ కిటికీవేపు వెళ్ళాడు శౌరి, కొద్దిసేపు వీధి వేపు చూశాడు, మళ్ళా వచ్చాడు, వోసారి యెదురుగా నిలబడి, మరోసారి వీపు చూపుతూ హాలంతా తిరుగుతున్నాడు, మళ్ళా వచ్చాడు.

మా వాళ్ళకు నువ్వు నచ్చావు, పొరపాటు జరిగిపోయింది మనిషి విలువ తెలుసుకోలేకపోయాము అని విచారిస్తున్నారు, ముఖ్యంగా మా అన్నాయికి నువ్వు నచ్చావు, ఇల్లు మానేజ్ చేసుకుంటూ, జాబ్ చేసుకుంటూ పిల్లల్ని యెంత చక్కగా పెంచుతున్నదీ? అని విస్తుపోయాడు, మా వదినకు నిన్ను చూపి, అలా ఉండాలి భార్య అంటే అని, నీ ఆలవాట్లు ఆమెకు చేయాలని, నిన్ను తనతో తీసికెళ్తానని ఉత్తరం ప్రాేశాడు. మా అమ్మేమో,

అన్నాయి పిల్లలు బొత్తిగా చెప్పిన మాట వినటం లేదు, వాళ్ళమ్మేమో, పూజలూ వ్రతాలతో పుణ్యం సంపాదించు కుంటూ పిల్లలేమౌతున్నారో చూచుకోటం లేదు, అన్నాయి పిల్లల్ని తెచ్చి నీ దగ్గరుంచుతాము, శిశిష చక్కగా శోధగా పెంచుతుంది, చదువుతున్నారా లేదా చూస్తుంది, ఆమె చదువు కున్నది అని వ్రాయించింది.

అందుకే వాళ్ళు వస్తున్నారు, మా చెల్లికి జాకెట్టు కుట్టి యియ్యి, టైలరు పాడు చేస్తున్నాడుట, మా తమ్ముడేమో సిటీ చూడాలని వస్తున్నాడు, టాక్సీలో తీసికెళ్ళి ఊరంతా తిప్పి,

మ్యూజియం, పార్క్, బీచ్, జూ, యూనివర్సిటీ అన్ని
చూపాల్సి ఉంటుంది, పిల్లల్ని కసిరి కొట్టకు, జాగ్రత్త, పాత
విషయాలెత్తి దెప్పకు, అయిందేదో అయిపోయింది, గతం నాస్తే
అనుకుని మనం మనం ఒకటి అనుకోవాలి, మాది సమిష్టి
కుటుంబం అని యింకా దండకం చదువుతున్నాడు శౌరి.

శిరిష చెవులు ఘడియలు పడినై, మొహం పారి
పోయింది, యంత్రం కోసం చూస్తు, యేమిటి ఆఫీసరు అంత
ర్యం? అనుకున్నది, కాని యంత్రం మౌనంగా ఉండిపోయింది.

7

మళ్ళా గవర్నమెంట్ వంపగా ఆరువారాలు శౌరి
యూరప్ పర్యటనకు వెళ్ళాడు, ఫ్రెండ్స్ వచ్చి రెండు రోజు
లున్నారు, నాలోజులుంచుకుని తెచ్చి అప్పగిస్తామని పిల్ల
లిద్దర్ని తీసికెళ్లారు.

శిరిష మనస్సు వికలమై గిలగిలా కొట్టుకున్నది, వచ్చి
వెళ్ళిన బాంధవుల అసభ్య వ్రవర్తనా, దుడుకుతనం, దురుసు
మాటలూ, గేలి చేయటం గుర్తు వచ్చి యెవరూ లేరు గదా అని
తనివితీరా యేడ్చింది, గుండెలు తేలికైనై, మొహం కడుక్కు
న్నది, యంత్రం గుర్తు వచ్చింది, దాదా రామానంద గుర్తు
వచ్చాడు.

రెండో యంత్రముండేదన్నాడే, అదేం చెప్పేదో, అడక్క
పోతినే, లై డిటెక్టర్ వూరికే నిజానిజాలు చెప్తుంది, వారి అం
తర్యమేమిటో చెప్పదు, దాదానడిగి అటువంటి యంత్రం

మరొకటున్నదేమో తెచ్చుకోవాలి అనుకున్నది, వనిమనిషి
రాగానే చెప్పింది. మా తాతను చూసి వచ్చేస్తాను.

వల్లిక్ హాలిడే మరునాడాదివారం కలిసివచ్చాయి.

తీరా వెత్తే దాదా లేడు, ఆశ్రమం ఖాళీ.

ఆ చుట్టూ పక్కలున్నవాళ్ళు శిరిషను చూసి వచ్చారు.

దాదా! నిన్ననే పోయినాడు తల్లీ! నిన్ననే రాకపోయి
నావా? చూపులందేవి, నిన్ను తలుచుకుంటూనే, నీ మాటలు
చెప్తూనే ఉన్నాడు, తనను తగలేస్తే చాలు, ఇంకేమీ చేయక్క
రేదని గట్టిగా చెప్పినాడు, మాకందరికీ తలా ఒక కాలువా
దుప్పటి యిచ్చినాడు, నీవు వస్తే లోపలికి తీసికెళ్ళమన్నాడు
అని చెప్తుండగా శిరిష స్పృహ తప్పి పడిపోయింది.

నీళ్ళు మొహాన చల్లి, విసిరి ఉపచారం చేశారు, కొద్ది
సేపటికి లేచింది.

లోపలికెళ్లాలనుందా? అనడిగారు.

అవునని తలూపింది.

తీసికెళ్ళి, తలుపులు గొళ్ళెం తీసి తలుపులు నెట్టారు.

నువ్వు చూస్తు ఉండు, మేము మళ్లీ వస్తాము అని
శిరిషను వదిలి వెళ్ళిపోయారు.

ఒక వెదురు మంచం తప్పితే యింకేమీ లేవు, పాత్రలూ
లేవు, వదార్థాలూ లేవు, ఆ మంచం మీద కూచుని చేతుల్లో
మొహం దాచుకున్నది శిరిష, తాను దాదాతో గడిపిన దినాలు
సినిమా రీళ్ళలాగా తిరిగాయి.

మెల్లిగా లేచి చూసింది, ఒక గూడు కన్పించింది. అం
దులో చిన్న పుస్తకం అది తీసింది, పుటలూ యెక్కువ లేవు,
ఉన్న పది పుటలూ తిప్పింది.

శిరిషా! కన్నతల్లి! మళ్ళా వచ్చావా? అంతర్యం చెప్పి
యంత్రం కావాలని వచ్చావా? అమాయకురాలా? పిచ్చిపిల్లా!
లోకాన్ని పుస్తకం చదివినట్టు చదివితే, అనుభవం వలన
యెదుటివారి మనస్సులో యేమున్నదీ తెలిసిపోతుంది. దానికి
యంత్రం కావాలా, మన అంతరాత్మే యంత్రం, అదన్నీ చెపు
తుంది, వినిపించుకోవాలి, యేమన్నా సందేహం కలగగానే
అంతరాత్మను అడగాలి, ఆవేశం వలన యేమీ అవగాహన
కాదు, రోజూ కొంతసేపు అంతర్ముఖురాలవై ధ్యానించు, ఆత్మ
అన్నీ చెపుతుంది, నా కోసం విచారించకు, ప్రవంచాన్ని
ద్వేషించకు, ప్రేమించు, ఈశ్వరుని లీలలు చూసి ఆనందించాలి
కష్టసుఖాలు అందరికీ సమానమే.

ఆశీస్సులతో

దాదా రామానంద.

అది చదివి పుస్తకం మూసి గుండెలకానించుకున్నది,
శిరిష బైటికొచ్చింది.

ఇందాకటివారొచ్చారు.

వెళ్తా అన్నది.

అయిపోయింది, అన్నీ చూశావా? పద బస్సెక్కిస్తాము
అని కూడా వచ్చారు.